

Cselényi Béla

BANKJEGYEK RÖPTE

a le nem nyaralt
ropogós bankóimat
szélnek eresztem

s csak avart láttok
dél felé keringeni
mind az én pénzem

Budapest, 2019. I. 17.

A HANYATLÓ RÓMA

az utcakölykök kezdtek olaszul beszélni

Budapest, 2019. I. 19.

HA ELTÉVEDEK

milyen idegen
szerves-szervetlen kupac
e vidék nekem

Budapest, 2019. II. 17.

TANDORI DEZSŐ-EMLÉKEST

Mintha kötőszavak hézagaiba
rejtegette volna a lényeket,
lapozott egyet a nincsbé.
A Nyitott Műhely
alagsori termébe
lebotorkáltak az előállítók;
jöttek felolvasni
róla
és nem róla,
de nem beszéltek mellé.
Én is hanyagoltam
erdélyi vegyértékeimet,
nem arról van most szó;
a mennyországról olvastam fel,
amit hatszínű ceruzával
odarittyenthetett volna Marék Veronika
vagy akár Réber László is.
Magyarországi szerzőnek
magyarországi mennyország dukál,
fenntartva a szkepszis etikáját,
hogy esetleg van semmi.

(Nyitott Műhely,
2019. II. 25.)
Budapest 2019. II. 26.

NEM MINDIG JÖN KI

rímképlet-vázat
álmos marhaságokkal
cicomázok fel

s szótagdominók
ha egymást leterítik
eszmélek nincs vers

Budapest, 2019. III. 19.

KORAI IDŐMETSZET

a piac kőasztalára kifordított szőlő
ahogy még remegve őrzi a láda alakját
és már jön a darázs döngve valahonnan
ahogy bátyámat iskolába íratják
s ott a kötelező iskolaorvos
és a díszteremben zeng a hangyatánc
amelyről nem tudom még hogy grieg
ahogy az élet örökkévalósága
még jó ideig szóra sem érdemes
csak forog a kettős kartonkorong
hézagai közt a színes celofánnal
ahogy forog a fényszóró előtt
s bekövetkezik a színpad színváltozása
s ahogy közeledünk észrevétlenül
a hálószoza vészes konnektora felé
mely szóba hozza a halált
amelyen ekkor még lehet pityeregni
de később már nem
éppen hogy nem
s ahogy elmerengsz az axióma-kincsen
bekattan hogy véges halál nincsen

Budapest, 2019. III. 27.